

Prečo majú sliepky krídla a nelietajú.

- Mami, prečo majú sliepky krídla a predsa nelietajú? – spýtal sa raz Jakubko pri obede, keď sa práve pasoval s kuracím krídelkom.

- No vieš, ony to tie sliapočky aj voľakedy vedeli. To bolo takto: V jednej slepačej kolónii, niekde pri lese bývala aj sliepka Belaňa. Tak sa volala preto, že bola bielučká ako sneh. Všetky kuriatka, sliepky i kohúty v kolónii lietali celý deň po okolí. Naháňali sa vo vzduchu, schovávali sa v korunách stromov. Pravdaže, vtedy ešte vedeli lietať. Ani trošku ich nezaujímalo, že sa blíži zima a múdre zvieratká si pripravujú zásoby, lebo stará múdra sova povedala, že táto zima bude mimoriadne tuhá. Len Belaňa, už bola veľmi stará a veľa toho vedela, všetkým pripomínala, že nebude vždy len teplo a dostatok chrobáčikov, červíkov a mušiek. Lenže nikto nepočúval jej starý, tichý hlas. Belaňa mala už zoslabnuté krídla a nevládala lietať s mladými sliepkami, preto zostávala na zemi. Vyhrabávala koreňky, zbierala semienka rastlín a pripravovala sa na zimu. Až keď udreli prvé mrazy, všetci pochopili, že sa nemali v lete len zabávať. Zrazu nebolo mušiek, ani chrobáčikov. A prvý sneh prikryl aj rastlinky a lesné plody. Slepačia kolónia začala hladovať. Belaňa vedela, že jej zásoby dlho nevydržia pre celý krdel. Sliepky mali od zimy skrehnuté krídla, nevládali lietať tam, kde by sa mohli nasýtiť – k obydliam ľudí. Iba Belaňa sa vybrala s najmocnejším kohútom za človekom. Putovali veľmi dlho a Belaňa už nevládala, keď sa objavili prvé domy. Kohútik pobehol dopredu a prvému človeku, ktorého stretol, porozprával príbeh o slepačej kolónii. A človek zachránil hladné sliepky. Priviedol ich na svoj dvor k ostatným domácim zvieratkám. Počas dlhej a studenej zimy sa celý krdel rozhodol, že zostane bývať u človeka., lebo tu má vždy teplé jedlo, aj bývanie. Nasledujúce leto, už žiadna sliepka ani nepomyslela na to, že by odišla. Po čase všetkým krídla zakrpateli a vládali ich vyniesť iba na priečky v kuríne.

A človek bol rád, že za svoju pomoc, dostal odmenu – sliepky mu každý deň usilovne znášali vajíčka. Stali sa domácimi zvieratkami a nikdy sa znova nenaučili lietať.

